

Grondwettelijk Hof

**INFORMATIEVE NOTA
BETREFFENDE HET ARREST NR. 7/2014**

**Het Grondwettelijk Hof vernietigt het fiscaal gunstregime
voor inkomsten uit spaardeposito's bij Belgische financiële instellingen.**

Bij zijn arrest nr. 7/2014 van 23 januari 2014 vernietigt het Grondwettelijk Hof het fiscaal gunstregime voor inkomsten uit spaardeposito's bij Belgisch financiële instellingen, zoals het voortvloeide uit de artikelen 171, 3° *quinquies*, 174/1, § 1, vierde lid, en 269, eerste lid, 5°, van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992, ingevolge de wetwijzigingen van 28 december 2011 en, wat die laatste betreft, eveneens die van 13 december 2012. Een aantal andere grieven die door de verzoekende partijen waren geformuleerd tegen die bepalingen, waren eerder door het Hof bij arrest nr. 18/2013 verworpen, terwijl het Hof, vooraleer het op de enige, nog overblijvende grief zou antwoorden, in dat arrest een prejudiciële vraag had gesteld aan het Hof van Justitie te Luxemburg.

De eerste bepaling (art. 171, 3° *quinquies* WIB 1992) onderwerpt het niet-vrijgestelde deel van de inkomsten uit de spaardeposito's bij de Belgische financiële instellingen aan een aanslagvoet van 15 procent, terwijl de aanslagvoet op andere, in de wet beoogde dividenden en interesten wordt verhoogd tot 21 procent. Op grond van de tweede bepaling (174/1, § 1, vierde lid, WIB 1992) waren die specifieke inkomsten, evenmin als de dividenden en interesten onderworpen aan een tarief van 10 of 25 procent, onderworpen aan de bijkomende heffing van 4 procent die wordt gevestigd ten laste van de belastingplichtigen die dividenden en interesten ontvangen waarvan het totale netto bedrag hoger is dan het geïndexeerde bedrag van 20.020 EUR, en die wordt gevestigd op het deel van de dividenden en interesten dat dit bedrag overschrijdt. Ofschoon de inkomsten uit spaardeposito's niet onderworpen zijn aan de bijkomende heffing, worden de interesten van de spaardeposito's boven de grens van 1.250 euro (voor AJ 2014 thans 1.880 EUR) dus wel in aanmerking genomen om te bepalen of het bedrag waarboven de bijkomende heffing verschuldigd is, is bereikt.

In zijn arrest van 6 juni 2013 in de zaak C-383/10, op vordering van de Europese Commissie tegen België, waarin het precies ging over de fiscale vrijstelling voor een bepaald bedrag aan interesten uit spaardeposito's bij Belgische financiële instellingen, had het Hof van Justitie reeds geoordeeld dat België, door de invoering en instandhouding van een regeling waarbij door niet in België gevestigde banken betaalde interesten discriminatoir worden belast als gevolg van de toepassing van een belastingvrijstelling die uitsluitend geldt voor interesten die betaald zijn door in België gevestigde banken, de vrijheid van dienstverrichting binnen de Europese Unie had beperkt zonder dat daarvoor enige rechtvaardiging bestond. Aangezien op grond van die uitspraak van het Hof van Justitie het Grondwettelijk Hof geen antwoord meer nodig had op de prejudiciële vraag die het in het arrest nr. 18/2013 had gesteld, komt het Grondwettelijk Hof op basis van het voormelde arrest van het Hof van Justitie tot het besluit dat de twee bestreden bepalingen, door een

gunstig belastingtarief uitsluitend voor te behouden aan de door de Belgisch financiële instellingen betaalde interesten, een discriminerende belasting invoeren op de interesten die betaald zijn door de niet in België gevestigde banken. Het Hof acht dan ook de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in samenhang gelezen met Europeesrechtelijke bepalingen, geschonden en vernietigt artikel 171, 3° *quinquies* van het WIB 1992, evenals artikel 174/1, § 1, vierde lid, in zoverre dat laatste verwijst naar de spaardeposito's die in de eerste bepaling zijn bedoeld. Het Hof vernietigt ook de laatste en voorlaatste versie van artikel 269, eerste lid, 5°, van het WIB 1992 waarin het percentage van de roerende voorheffing die op die inkomsten van toepassing was, wordt bepaald.

Het Hof ging niet in op de vraag van de Ministerraad om de gevolgen van de bestreden bepalingen te handhaven, omdat België hierdoor blootgesteld zou worden aan het risico op een nieuwe vordering bij het Hof van Justitie van de Europese Unie wegens niet-nakoming van zijn verplichtingen.

Deze informatieve nota, opgesteld door de griffie, bindt het Grondwettelijk Hof niet. Uit de aard zelf van de samenvatting, bevat zij niet de in het arrest noodzakelijk opgebouwde redeneringen noch de specifieke nuancerings van het arrest. Het arrest nr. 7/2014 is te vinden op de webstek van het Grondwettelijk Hof, www.grondwettelijk-hof.be (<http://www.const-court.be/public/n/2013/2014-7n.pdf>).